

Előfizetési árak:

Egész évre . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Morzsányi redivivus.

Pécs, 1897. március 9.

Nagy temetés volt a múlt héten a parlamentben, eltemették Morzsányi Károlyt, a budapesti Erzsébetváros képviselőjét, mert képviselői tekintélyét eladta, kormánypárti befolyásával kufárkodott. A leleplezett képviselő kilépett a szabadelvű körből, amely bajában cserben hagyta, letette mandátumát, amelylyel ugyanis kinéztek a tisztelt Házból.

De az eltemetett Morzsányi a harmadnapot sem várta meg rideg sirjában, hanem nyomban a nagy temetés után dicsőséggel feltámadt mint az Erzsébetvárosnak egyhanguan kikiáltott szeretett képviselőjelöltje. Ő tehát a parlamenttől a pajtásokhoz appellált s ezeknél meg is nyerte a perét.

Az erzsébetvárosi választók tehát elhiszik, vagy legalább is úgy tesznek, mintha elhinnék, hogy azok a kiállítási jegybérlők ügyvédi képviselőket és nem a kormánypárti nagy befolyás érvényesítését keresték nála, nála a tizenhatodrangu ügyvédnél, aki az ügyvédség terén számot tevő nevesebb ügyvédek mellett ugyancsak morzsányi; viharosan megéljenzik kigolyózott képviselőjüknek azt a kijelentését, hogy ő jelentékeny ügyvédi díjat kötött ki magának, és ahhoz, hogy párszori be-

szélgetés és tanácskozásért a 60000 frt sok-e vagy kevés, senkinek semmi köze, s a „tisztán és szeplőtelenül“ kezeikbe visszatett mandátumot nagy lelkesedéssel újra felajánlják az ügyes prókátornak.

Persze nagy elégtételül szolgál ez nemcsak Morzsányi Károlynak, hanem annak az egész nagy képviselői tábornak is, amely egy hajszálnyival sem különb Morzsányinál s éppen úgy lakmározik a husos fazékból, mint lakmározott a rajtacsipett erzsébetvárosi képviselő. Ezek a jó urak, akik a meglepetés első zavarában erősen szinlelték az erkölcsi felháborodást, nehogy a publikum ujjal mutasson rájuk, hogy ime ezek is a Morzsányiak közül valók, most megkönnyebbülten lélekzenek föl, mert utalhatnak az Erzsébetváros példájára, hogy maga a választókörzség helyesli, ha képviselője aprópénzre, vagy inkább nagy bankóra váltja fel azt a befolyását, melyet a kormánykörökben élvez; sőt mint puritán jellemet dicsőíti, ha a sápot nem az államkinestár rovására igényli, hanem tisztán a magánvállalkozók zsebébe nyul érte.

Hiszen köztudomásu tény, hogy eddig is alig köttetett jelentősebb állami vállalkozás befolyásos képviselők közvetítése nélkül és nincsen tekintélyes bank vagy más pénzintézet, melynek busás fizetése

igazgatóságában ott ne ülnének a befolyásos kormánypárti képviselők, akik ennek fejében tolják az illető intézetek szekerét a kormánynál. Most már az ilyen sápolás, a busás honorárium fejében való ügyködés nem is lesz röstelni való dolog többé, mert hiszen a választó közönség ezt a képviselői tisztességgel összeférőnek tartja és visszaküldi a parlamentbe azt a képviselőt, akit onnan ilyen kufárkodás miatt kiűztek.

Hát vigasztalásnak elég sovány biz ez, mert hiszen Olaszországban beválasztottak annak idején egy börtönben ülő fegyencet is, azért mégsem vált tisztességes dologgá az, a miért az illetőt börtönre vetették. De azért precedensnek elég jó az erzsébetvárosi példa azoknak, akik ludasok a Morzsányiéhoz hasonló tisztességes ügynökkösködésben. Ha a választók körében már annyira elterjedt a korrupció métélye, hogy nem tudják megkülönböztetni a jót a rossztól, akkor miért hazudjanak magukra kátói erényeket a képviselők!

Hogy pedig a választók korrumpálva vannak, arról nemcsak a budapest-erzsébetvárosi példa tanuskodik, bizonyítja ezt az általános választások egész lefolyása, mert önérzetes, lelkiismeretes választókat nem lehetett volna pénzzel és egyéb anyagi előnyök nyújtásával tömegesen megvásárolni. Hisz az erzsébetvárosi választók ítéletében

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Aurélia szerencsétlen vőlegénye.

— Mark Twain. —

Az alábbi esetről levél útján értesültem, melyet San-José városából egy fiatal leánytól kaptam. E hölgy, ki egyszerűen Aurelia Máriának nevezi magát, előttem teljesen ismeretlen; bár lehet, hogy álnevet használt. De ez mellékes. A szegény teremtés oda van a sok csapástól, mely érte s annyira meg van zavarodva megtévesztett barátok tanácsai és leselkedő ellenségek cselszövényei folytán, hogy nem tudja, milyen utat kövessen. Ki szeretne bontakozni a nehézségek e hálójából, melybe úgy bebonnyolódott, hogy alig van reménye abból kijuthatni. Szomorúságában hozzám fordul segítségért s utmutatást, meg tanácsot kér tőlem oly megható beszédességgel, hogy a kőszobor szívet is megindítaná.

Azt mondja, hogy tizenhat éves korában a nálánál hat évvel idősebb William Breckinridge Caruthers nevű newjersey-i fiatal emberrel találkozott, kit szonvedélyes természete egész hevéllel megszeretett. Barátaik és rokonai készséges beleegyezésével meg is történt az eljegyzés és egy ideig úgy tetszett, mintha sorsuk ment lenne az emberiség szokott gondjaitól. De megfordult

a szerencse kereke. A fiatal Caruthers a leggonoszabb természetű himlőbe esett s mire egészsége ismét helyreállott, arca olyan himlőhelyes lett, mint egy kifordított tormareszelő. Csinosága oda volt. Aurélia előbb arra gondolt, hogy felbontja a viszonyt, de szerencsétlen imádója iránti részvéte arra bírta, hogy az esküvőt egy negyed évvel elodázza, hozzá hű maradjon.

Éppen a lakodalom előtti napon történt, hogy Breckinridge egy magasan lebegő léghajó menetét bámulva, a patakba lépett és kitörte a lábát, úgy, hogy azt térden felül le kellett vágni.

Aurélia ismét azon volt, hogy lemond a házasságról, de szerencsétlen szerelmese iránt azánalomból mégsem szakított vele s csak arra szorítkozott, hogy az egybekelést ismét elhalasztza egy pár hónappal.

És ó, balvégtet! Ujabb baj érte a szegény ifjút. Egy ünnepi diszlövés alkalmával az ágyugolyó elszakította félkarját és három hónap múlva gyámoltalansága következtében a cséplőgép elszakította jobb kezét is. Aurélia szíve majd meghasadt ezen utóbbi szerencsétlenségek hallatára. Roppant el volt keseredve, látván, hogy boldogtalan jegyese, mint pusztul el darabonkint. Belátta, hogy az izenkint való fogyásnak e szörnyű haladása örökkön nem tarthat s nem volt mód arra, hogy az meggátoltassék.

Könnyes szemekkel járt-kelt kétségbeesésében s — akár csak egy kereskedő,

ki habozása folytán vesztett, — már-már sajnálni kezdte, hogy nem az első bal eset alkalmával ment hozzá nőül, mielőtt az még ily kétségbeejtő szétDarabolást szenvedett.

De hála bátor lelkületének, e szerencsétlenségében is megtartotta akaraterejét és elhatározta, hogy boldogtalan barátját nem hagyja cserben.

Megint közeledett az esküvő napja és képzeljék csak kérem! a családás sötét árnya ismét elhomályosította annak fényét. Caruthers fölbukott mankójával és kiűtötte egyik szemét. Tekintve, hogy Aurelia ugy is már jóval tulment a méltányosság határán, barátnői és rokonai most előállottak és mindenáron föl akarták bontani a viszonyt, de Aurelia ismert nagylelkű gondolkodásmódjával azt felelte, hogy nyugodtan meghányta-vetette a dolgot s nem találta sehogysésem hibásnak vőlegényét.

Igy hát ujabb időpontot tűzött ki az esketésre s Caruthers időközben kitörte a másik lábát is.

Bizony, szomorú nap volt az, a midőn a mentők komor arccal, hordágyon begöngyölve vitték vállukon jegyesét. Remegő szíve megsugta a keserű igazságot, hogy imádója ismét elveszített valamit. Ugy érezte, hogy szerelme annak tárgyával együtt, nap-nap után megnyirbálódik. Mindazonáltal még egyszer dacolt rokonai akaratával és megmaradt a házasság mellett.

még valamelyes ethikai momentumra is akadhatunk.

Kitartásuk Morzsányi Károly mellett ugyanis nem annyira az ő viselt dolgai iránt való lelkesedésnek, mint inkább azon való felháborodásuknak az eredménye, hogy képviselőjük esetében a hollók ásták ki a hollónak a szemét.

A fővárosi választók közvetlen szemlélői annak a vásárnak, melyet a képviselők nagy része csap azzal a befolyással, a melyet a kormánytól kivívnia sikerült. Hogyne háborodnának fel tehát annak látára, hogy éppen csak az ő kufárjukat ostromozzák ki a templomból, ahol a többi szabadon folytatja a zsidóvárást. Visszaküldik tehát elhagyott helyére, mert nem ismerhetik el igazságosnak azt az ítéletet, amely az ő képviselőjüket méltatlannak nyilvánította abban a társaságban helyet foglalni, noha nem tett egyebet, mint amit annak az érdekes társaságnak számos más tagja büntetlenül cselekszik.

Igy méltelyezi meg egyik a másikat: a képviselők igazolva látják a gseftelést a választók helyeslő ítéletével, a választók pedig mentségét látják a saját képviselőjük botlásának a többiek hasonló botlásaiban.

És ha ennek az undorító jelenségnek a kuforrását keressük, ezt ismét csak abban a hatalmi rendszerben találjuk föl, amely minden köz és magánérdeket a saját szolgálatába hajtani iparkodik.

Egyesek és testületek, községek és törvényhatóságok csak úgy boldogulhatnak, legigazságosabb követeléseik és igényeik csak úgy nyernek kielégítést a kormánytól, ha ott hatalmas protektoraik vannak. Választásoknál szemérmetlen nyíltsággal korteskednek a kormánypárt jelöltje mellett azzal, hogy a kerületnek, vagy városnak csak a kormánypárti képviselő képes elő-

nyöket kieszközölni, míg ha ellenzékit választanak, legigazságosabb követeléseikkel is elutasítják őket.

Hát nem a legundokabb szimónia ez az állami intézményekkel? Az a kormánypárti képviselő már mandátumát is úgy szerzi, hogy választóinak anyagi előnyök kieszközölését helyezi kilátásba a kormánytól; mikor aztán már birtokában van a mandátumnak, akkor a vele járó befolyást érvényesíti olyan magán érdekeltek javára is, akik ezt csengő ércben jól meghonoralják.

Ha a kormány valamely választókerület kívánságánál nem azt mérlegelné mindig, hogy ki annak a kerületnek a képviselője, hanem csupán a követelés tárgyi jogosultságát vizsgálná; ha az állami vállalatoknál kizárná az informáló képviselőket és tisztán nyílt és szabad verseny útján szerződne a vállalkozókkal: akkor nem méltelyezhetné meg egész közéletünket a kufárkodó képviselők éhes hada; de a rendszert tovább is fentartani és csak a rendszernek egyes teremtményeit kilökní a husos fazék mellől — mint ezt az erzsébetvárosi példa mutatja — nem lehet.

A borászati ankett.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, 1897. márc. 8.

A földmívelésügyi miniszteriumban hétfőn délután négy órakor kezdődött meg Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter előnökle alatt a műborgyártásról szóló 1893. évi XXIII. t.-c. végrehajtási rendeletének módosítása tárgyában egybehívott szaktanácskozás.

A tanácskozáson a kormány részéről jelen voltak:

Dárday Sándor, miniszteri tanácsos, Benedek Sándor oszt. tanácsos, dr. Töry Gusztáv oszt. tanácsos, Hilbert Gusztáv pénzügyi tanácsos, Nemeskéri Kiss Pál államtit-

legényének fakarokat és falábakat üveg-szemeket meg parókat. Így mindenestre többet fog mutatni. Adjon neki továbbá könyörtelen pontossággal három havi haladékokat.

Ha időközben nem szegi nyakát, menjen hozzá nőül a próbáljon vele szerencsét: azt hiszem, ezzel nem sokat kockáztat, Aurelia kiasszony. Mert: ha imádója folytatja pokoli öncsonkítási hajlamát, a melyet, úgy látszik, mindannyiszor gyakorol, a hány-szor arra jó alkalom kínálkozik, úgy legközelebbi kísérleténél okvetlen elpusztulna, nem maradván már számára más baleset hátra, minthogy a nyakát kitorje. Ha pedig nő állapotban érne őt ez a kellemetlenség, úgy falábai a többi eféle értéktárgyai özvegyének maradnak örökségül és így, látja kisasszony, nem éri más tényleges veszteség, mint egy szeretett, nemes, de igen szerencsétlen férj töredékének elvesztése, ki jámbor módon igyekezett az igaz uton haladni, a kinek azonban végzetes hajlamai vesztét okozták. Kísérleje meg Aurelia!

Alaposan és jól átgondoltam a dolgot és csak ezt az egy utat látom számára. Kétségtelen ugyan, hogy szerencsés véletlen lett volna Caruthersre nézve, ha első balesete alkalmával mindjárt a nyakát szegi.

De miután ő jónak látta másképpen cselekedni és ezt későbbre halasztotta, azt hiszem, mi neki emiatt nem tehetünk szemrehányást. Tartós boldogságot!

kár, Máday Izidor miniszteri tanácsos, Dobokay Lajos osztálytanácsos, Lényay Ferenc miniszteri titkár, Malcomes Jeromos báró osztálytanácsos, Baklai Lajos dr. miniszteri titkár, dr. Czury Jenő miniszteri fogalmazó, Péter Pal miniszteri segédtitkár, dr. Békásy Géza, miniszteri fogalmazó, továbbá a következő szakközegek: Molnár István min. biztos, Liebermann Leo, az orsz. kémiai intézet igazgatója, Engelbrecht Károly bor-főfelügyelő, Korsószy Viktor Vincellér iskolai igazgató (Tarcsl), Fabinyi Rudolf, a kolozsvári állami vegykereskedő állomás vezetője, Morrelli Ferenc, a mintapince intézője, Győri István kertészeti tanintézet tanár.

A következő egyesületek és kereskedelmi kamarák képviseltették magukat: az országos magyar gazdasági egyesület, az Erdélyi gazdasági egyesület, az arad, baranya-, bereg-, bihar-, heves-, pest pilis salt-kiskun-, sopron, tolna, zemplénvármegyei gazdasági egyesületek, a Magyar bortermelők országos szövetsége, az Erdélyi pince-egylet, a Gödöllői borászati szövetsége, az Egri szőlészeti és borászati egyesület, az Egri szőlőművelési részvénytársaság, a Pécsi szőlőszedők egyesülete, a Pozsonyi szőlőművesek egyesülete, a Soproni bortermelők szövetsége, a budapesti és kolozsvári borvizsgáló szakértő bizottság, a budapesti, aradi, kassai, kolozsvári, pécsi, pozsonyi, soproni, temesvári kereskedelmi és iparkamarák, a magyar kereskedelmi csarnok, a fumei Lloyd kereskedelmi társaság, a Magyar lezármoló és pénzváltó bank, a Magyar szesztermelők országos egyesülete és a kisbér fűzítői cukorgyári részvénytársaság.

A következő kiválóbb hazai bortermelők, borkereskedők és szakértők vettek részt az értekezleten, részben mint a fentebb felsorolt testületek képviselői:

Ágoston József orsz. képviselő, Andrassy Sándor gróf, Abeles Zsigmond bornagykereskedő, Aczél Péter földbirtokos (Arad), Aidinger János orsz. képviselő (Pécs), Barthalos István ügyvéd (Pápa), Baross Károly lapszerkesztő, Bedő Albert orsz. képviselő, Bernáth Béla orsz. képviselő, Bezeredy István földbirtokos (Ménfő), Boda Vilmos orsz. képviselő, Czeinek Nándor (Beregszász), Dessewffy Aurél gróf, Festetics Andor gróf orsz. képviselő, Ferency Károly gyógyszerész (Veszprém), dr. Gebhardt Lajos budapesti székes fővárosi tiszti főorvos, Gundel János szállodatulajdonos, Harsányi József orsz. képviselő, Hagara Viktor földbirtokos, Hammersberg Jenő kir. főügyész, Harkányi Károly báró, Jálcs Kálmán borkereskedő, Károlyi Sándor gróf, Kemény Kálmán báró v. b. t. t. (Maros-Vásárhely), Kovács Sándor orsz. képviselő, Kopely Géza földbirtokos, Lupa Péter orsz. képviselő, Lindmayer Ferenc fővárosi reprezentáns, Miklós Ödön orsz. képviselő, Molnár István főispán (S. A.-Ujhely), Matlekovics Sándor orsz. képviselő, Molnár Lipót borkereskedő (Villány), Óváry Ferenc orsz. képviselő, Palugyay József bornagykereskedő (Pozsony), Pulszky Ágoston orsz. képviselő, Rigó Ferenc orsz. képviselő, Sándor János főispán (Dicső Szent-Márton), Serényi Béla gróf főrendiházi tag, Sal Ferenc polgármester (Nagyvárad), dr. Szabó Gyula kir. tanácsos (Miskolc), Szalay Imre földbirtokos, Szily Pongrácz orsz. képviselő, Szapáry István gróf v. b. t. t., Szinay Gyula orsz. képviselő, Takács Mihály jószágigazgató (Pomáz), Tauszig Zsigmond borkereskedő (Pécs), Tisza István gróf orsz. képviselő, Váárhelyi Béla főrendiházi tag, Wekerle Sándor v. b. t. t., Wagner József borkereskedő, Wartha Vince dr. miniszteri tanácsos, Záray Károly (Pécs), Zeyk József földbirtokos (Marosgombás), Zselénzky Róbert gróf.

Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter megnyitva a tanácskozást, üdvözölte az egybegyűlteket. Kifejtette az értekezlet

Pár nappal egybekelésük előtt, sajátos baleset érte a sok megpróbáltatáson keresztülment embert. A múlt évben csupán csak egy embernek a fejbőrét húzták le az indusok az Owens folyónál. És ez az ember éppen William Breckinridge Caruthers volt. Örömtől repeső szívvel sietett szegény haza, (már a mennyire munkóin röpködni lehetett), midőn hajától örökre megfosztották. A keserűség ez órájában megátkozta az indusok kegyelmét, kik — fejbőre rovására — fejét megkímélték.

Aurelián pedig végre komoly rémület vett erőt. Nem tudta, mirtévé legyen. Még mindig szereti Breckinridgejét, — írja — viszonzozza annak igazi szerelmét, bű női érzéssel — még szereti azt, a mi belőle megmaradt — de rokonai elkeseredetten ellenzik a házasságot, miután a völgegy nemcsak hogy vagyontalan, de azonfelül még munkaképtelen is. A menyasszony pedig nem eléggé gazdag ahhoz, hogy mindkettőjüket kényelmesen eltarthassa. „Vajjon mit tegyen most?” — kérde tőlem fájdalmas aggodással.

Kényes kérdés.

Egy nő és kétharmadrésznyi férfi egész életboldogságáról van szó.

Érzem, hogy túl nagy és merész felelősség hárulna rám, ha egy kis utmutatásnál többet kockáztatnék meg. Hogy miként lehetne völgegyét némileg helyreállítani? Ha a kisasszony győzi a költőgeket, úgy szerezzen be megcsontított vő-

céljait, s felhívta az értekezleten megjelentek figyelmét annak szem előtt tartására, hogy a kormányt egy szempont vezérli első sorban: a szolid termelést s a szolid kereskedést egyaránt védelemben kell részesíteni.

Majd megnyitja az általános vitát.

Láczai Szabó László, az első fel-szóaló: Az a meggyőződése, hogy a főbaj a létező törvény hiánya. A törvény hivatva volna a szőlőművelés rákfenéjét orvosolni. Éppen ezért fejezze ki az értekezlet mindenekelőtt a létező törvény revíziójának szükségességét. Szükséges, hogy a törvény olyan irányban módosíttassék, hogy a borkereskedés a termelés fejlesztésére szolgáljon.

Záray Károly: Azt fejtegeti, hogy a mesterséges bor alatt a közönség, vizből, többé-kevésbé rossz szeszből, s a különféle szurrogátumból készült borokat érti. Pedig ezek az ártalmas borok most Magyarországon nem gyártatnak (derűtség) s ha gyártatnak, ott vannak annak meggátolására a büntetőkönyv intézkedései.

Az 1893. évi bortörvényből a gazdasági célzat domborodik ki, s ez csak helyeselhető. Az adott helyzetben azonban ovatosan kell eljárunk. A rendelet főiránya a törkölybor korlátozása. A törkölybor egy létező szükségletet elégít ki. A szegény ember nem vásárolhatja a drága borokat s így a csekélyebb minőségű olasz borokat, hazai homokborokat higitani kellett, sőt a borkereskedők kénytelenek voltak a törkölyborokat is igénybe venni. Ha már most a törkölybor készítését megtiltjuk, Ausztriából fogjuk azt importálni, s így az ebből befolyó haszon Ausztriába folya.

A tiszta cukorral készített borról a vegyész maga sem tudja konstatálni, hogy törkölybor. Az árak megszabásánál sok visszaélést követtek el, azonban, mint a rendelettervezetben kontemplálva van, az ebben levő rendelkezéssel a törkölybort kiszorítani nem lehet. De tessék kimondani azt, hogy a törkölybor előállítását a termelőnek megengedtetik szőlője arányában, a ki pedig nagyobb mennyiségben állít elő törkölybort, az engedélyezéshez kötött ipárnak tekintessék, s annak gyakorlása nemcsak egészségrendőri felügyelet alá vétessék, hanem külön jövedéki ellenőrzés alatt álljon is.

Ha ez így lesz, csak az a kereskedő fog törkölybor előállításával foglalkozni, a ki erre utalva van.

A termelő érdekeit veszélyeztetni a rendelettervezet, azok zaklatásuk teljesen felesleges.

Mig a bornál sokkal fontosabb termelési cikknek a törvényben előírt ellenőrzéséről sem gondoskodnak eléggé, addig a bor termelőt szigorú kémkedési rendszer alá fogják. A rendelettervezet különben a fennálló törvényekkel is ellentétben áll.

Javasolja, hogy tekintettel azokra az abnormis viszonyokra, a melyek a hazai bortermelés és borkereskedés terén az utóbbi években uralkodnak, a viszonyok rendezésére helyes alapot nyerni a szaktanácskozmány előtt fekvő rendelettervezet elfogadása által nem lehet s mivel a kontemplált intézkedések a közös vámterület mellett csak Ausztriával egyetértőleg és egyöntetűen vezethetnek célra, a mesterséges bor előállítására vonatkozó tilalom szigorításáról szóló rendelet mellőztessék, sőt a tilalom szüntettessék meg, hanem utasíttassanak a hatóságok, hogy alkalmazzák szigorral a büntetőtörvénykönyvnek a bor hamisítására vonatkozó rendelkezéseit. Indítványozza, hogy vegyék revízió alá az 1893. évi bortörvényt. A borkereskedők és borkimérők helyiségeit és edényeit évenként egyszer vizsgálják meg hatóságilag, s a törkölybor nagyobb mennyiségben való előállítását minősítsék engedélyezéshez kötött ipárnak, mely nemcsak egészségrendőri, hanem adózási ellenőrzés alá is vonassék.

Hunyadi Béla azt szeretné elérni, hogy Magyarország bora ne mesterséges bor legyen, mert azzal semmit sem érünk, ha olcsó pénzért rossz, savanyu lőré adunk. A törkölybor előállítását meg kell tiltani. A cukrozás a mustba és a szeszezés megtiltandók.

Szabó Lajos a tervezetet elfogadja, de az ellenőrzés gyakorlását külön közre kívánja bizni, mert a közigazgatási hatóságok nagy elfoglaltságuk miatt nem láthatnák el.

Szalay Imre: 1893-ban fáradozásának sikerült kieszközölni a mesterséges borok elleni törvényt, de a hatósági felügyelet nagyon laza. Azt is hangoztatták, hogy az országban nincs is gyártott bor. Ezen állítás téves. Köszönettel tartozik a miniszternek a tervezet előterjesztéseért, de helyesebbnek tartaná, ha néhol a körülírás helyett nyílt kitéltet használna. Így pl. nyíltan kimondaná, hogy törkölybor előállítása tilos. Ez sok visszaélésnek venné elejét. Nem állhat meg az a panasz, hogy a szabadságot korlátozná, mert azért élünk államban, hogy a közérdeket tartsuk szem előtt. Nem helyesli azt, hogy a cukrozást a mustba és a kénezést megtiltsuk.

Időszertű lenne most a kiegyezési tárgyalások idején arról gondoskodni, hogy Ausztriával szemben ne legyünk hátrányban.

Azt, hogy a borvidékek szerint nevezzenek el olyan borokat, a melyek nem ott teremtek, hogy e bortermő hegyek nevét tartsuk, nem tartja megengedhetőnek, mert ez a külföldön ártana hitelünknek.

A rendelet maga nem elegendő, magát a törvényt kell revideálnunk.

Hammersberg Jenő: A törvény alig 3 év előtt hozott meg 17 éven át tartó küzdelem után. E küzdelem oka az volt, hogy a nézetek annyira eltértek egymástól, hogy alig lehetett elfogadható kompromiszsumot létesíteni.

Három év tapasztalata nem elegendő arra, hogy a törvényt most megbolygassuk, maradjunk az eddigi törvény keretében s szigorítsuk a végrehajtási rendeletet. A közönséget kell a közönségből, a bortermelőkből, törvényhatósági bizottsági tagokból alakított bizottság útján az ellenőrzésbe belevonni.

Ausztriában is hozassék a miénkkel egyező bortörvény.

Szabó Gyula: Nagyon szükségesnek tartja a rendelet szigorítását, mert a törvény módosítása szerinte is kerán volna.

Agoston József: A bajok főforrásának a törkölybor forgalomba hozatalát s az Ausztriában fenálló, a mieinkkel ellenkező viszonyokat tartja.

Littke József: A mesterséges bornak egy ellensége van, ez a természetes bor kellő minőségben kellő mennyiségben. Midőn Franciaországban a fillokszer elpusztította a szőlőket, hoztak e ott a kereskedelmet korlátozó törvényeket? Nem hoztak.

Azt hiszi, hogy minden tisztességes termelő és kereskedő nevében kijelentheti, hogy bármilyen rendeleteket hoznak, annak alá fogják magukat vetni, de azokat csak úgy fogadhatják el, ha azok Ausztriában is érvényesek lesznek.

Kossuth János: A törvény dacára s a végrehajtási rendelet szigorítása mellett sem remélhet fellendülést a tokaji hegyalja számára, közigazgatásunk a nagyfontosságú törvény végrehajtására eddig nem tett semmit sem. A közönségből alakítandó bizottságok nem vezetnének célra, mert magyar ember nem fog vállalkozni a berugasra. A zempléni megyei bortermelők nevében kéri a bortörvény revízióját.

Ullmann Károly: Baranyában a legnagyobb borkereskedők bortermelői is. Baranya és Tolna azelőtt az ország legnagyobb bortermelő vidékéhez tartoztak. Majd a termelés szörnyen megcsappant, de a borkereske-

delem forgalma megmaradt, mert például 1896-ban Pécsről és Villányról 300000 hektoliter bort szállítottak el, szintén utal Franciaország példájára, ahol megnyitották a külföldi borok előtt a sorompókat. Oda mindenféle bor ömlött be, de kivételre csak francia bor került s így fentartotta a francia bor jó hírnevét. S ez a szőlők rekonstrukcióját sem gátolta, mert csaknem több bor terem ott most, mint régebben. A törkölybor készítését szükségesnek tartja, mert az elősegíti a merkantil-bor szükségleteinek fedezését. Ellenzi a borellenőrző bizottságokat, melyek a kereskedelmet megbénítanak, ezek a javaslat értelmében felelősség nélkül vádolhatnak.

Rubinek Gyula a törvény revízióját a törkölybor forgalomba hozatalának tilalmát sürgeti.

Darányi Ignác földművelésügyi miniszter: Következik a részletes tárgyalás.

Lónyay Ferenc miniszteri titkár előadja a rendelettervezetben levő módosítások indokait.

Wartha Vince a 2. §-nál azt a módosítást indítványozza, hogy a must cukrozására technikai tiszta szőlőcukrot is lehessen alkalmazni.

Zselénky Róbert gróf azt kívánja, hogy tiltassék meg, hogy Ménesen és Magyaraton mazsolával és cukorral asszút készítsenek.

Miklós Ödön a tiszta szőlőcukor pontos meghatározását, körülírását kívánja.

Szabó Lajos a cukor használatát egyáltalában meg akarja tiltani.

Deil Jenő ezzel szemben annak fontosságát hangoztatja, hogy a technikai tiszta szőlőcukrot is használhassák a must cukrozására.

Littke József: Caudálkozik a felett, hogy olyanok is akadnak, akik a szeszezést ajánlják a cukor helyett, ami az okszerű kezelés. Franciaországban adómentes cukort adnak erre a célra, kíváncsok, hogy nálunk is megengedjék a technikai szőlőcukor használatát. A törkölyt sokkal előnyösebben lehetne felhasználni pálinka előállítására, mint borgyártásra.

Ezután a harmadik szakasz ama rendelkezését vitatták meg, mely szerint az oly természetes bornak, melyhez külföldi mazsolaszőlő is hozzáadatott, tokaji, hegyaljai vagy szomorodni elnevezés alatt való forgalomba hozatala tilos.

Élénk vita fejlődött ki a negyedik szakasz felett is, melyben a pezsgő, ürmös törkölybor (csiger-lőre) ismérve és ezen italok okszerű kezelésének szabályai körvonalaztatnak.

Az értekezlet tanácskozásait esti nyolc óra előtt felfüggesztve, kedden délutánra halasztotta.

Hirek.

Pécs, 1897. március hó 9.

A fogadj' isten.

Megsimította lüktető homlokát, megtagatta sajtó hátát. Most már visszaemlékezett mindenre. Igen, igen, kidobta a cáhl kellert a fázós, zuzmarás éjszakába. A meszeses távolságban sikongott a hajnali vonat; az utcán csüggeteg komfortáblík robogtak el és ő ott ült a vendéglő ajtaján kisugárzó fényözönben, eszelős tekintettel bámulva a lég pajkosan vicánczó atómjait. Agyának zürös szálain végig nyílt egy szörnyű gondolat és sebzett gnyként kiáltott fel: Sára!

Sára kibontott hajjal, furia arccal, mellének bimbóit tépdeseve fájdalomában, vágatott végig az utcán, e kiáltásra: Sára. Megdöb-bent a gondolatra, hogy haza érve Sára fogadja majd; Sára, a hú feleség, kinek más-

fél óra hosszú rögtönzése vajmi gyakran verték föl a komoran alvó bérház csöndjét. Föl állott a fagyos járdán és ingatag léptekkel küzdött a gőgösen egymásra toluló rideg rögtönzők ellen. Mint egy XVI. századbéli gobelin úgy vonult el szemei előtt a mai est története. Elmosódva váltották föl egymást a színek, a társaság, a bor, a Gusztai primás, a konyak, a Micike, a cáhlkellner, brrr a cáhlkellner... itt végeszakadt a gobelinnek, most már csak a jövő állott előtte, melynek rejtelmes homályában villogó szemekkel imbolygott Sára asszony fenyegető alakja... Odaért a házhoz. A kilincs oroszlánfej díszítése fogait csikorgatva sokat mondóan mosolygott rá. — Az éjszakának lilás-zöld párázata lágyan csókolgatta a frissen esett hó szüzi fehér arcát. Zengve, bongva hullottak a pihék az égből ezüst csengéssel verődve össze a melankholikus aszfalton. Csalta csábitotta a fehér puha ágy; taszította a Sára asszony másfél óra hosszú rögtönzése.

Határozott; belépett a kapun. Óvatosan mászta meg a lépcsőket és az előszobában lehuzta cipőjét...

... Benna, a bordó hálósobában, a rózsaszín ernyős éjjeli lámpa színes sugarai tolakodtak az izgató fülkék rejtelmes homályába. Sára asszony fölnevelt és gyorsan sugta:

— Haza jött már a részeges disznó Gyorsan Pista, buvjék a szekrénybe. Nyomban elalszik és akkor távozzhat anélkül, hogy észrevenné.

Panaszkodva, fájósan nyikorgott a ruha szekrény és a férj, kezében cipővel, belépett az ajtón. Sára asszony rendbe hozta fölborzolt haját és pompás kezeit a csipőjére téve, piros haraggal hangjában kiálta a bágyadt-zöld félénkségű férj elé:

— Hát te ördögi férj, ilyenkor kell haza jönni?!...

Ilyen fogadj' isten után elment a kedve mindentől. Sietett lefeküdni s elaludt, mint a bunda.

Arra sem ébredt fel, mikor a ruhaszekrény megint nyikorgott, hosszan, panaszosan és sokáig.

Napirend 1897. március 10-én.

Naptár: szerda, márc. 10. — Róm. kath: Nagyven vértanu. — Prot.: Nagyven vértanu. — Görög kel. (febr. 26.) Porfir. — Zsidó: Veadar 6. — Nap kél 6 óra 7 perckor; nyugszik 5 óra 41 perckor. — Holdkél reggel 8 óra 34 perckor; nyugszik éjfél után 27 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 3 Celsius fok meleg; légnyomás 751. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: borús, szeles idő délen csapadék várható

Verdi rekviem második előadása a színházban. A nemzeti Kaszinó könyvtára nyitva d. u. 5-6 óráig.

— **(Baranyamegye közigazgatási bizottsága)** ma délelőtt tartotta ülését Szily László alispán elnöke alatt, a ki egyenyed 11-kor nyitotta meg az ülést, a melyen résztvettek: Jeszenszky Ferenc, Jagics József, Simonfay János, Német Lipót, Zsolnay György, Szily Pongrácz, Stajevits János, Dragonescu Döme, Mendl Lajos dr., Salamon József, Kovácsffy Kálmán, ifj. Jeszenszky Ferenc, Nagy Jenő, Kószits Kamill bizottsági tagok s referensül szereplő négy vármegyei aljegyző. Az előadók szokásos havi, sőt a múlt évre vonatkozó egész éves jelentéseik semmi különöst nem tartalmazván, tudomásul vétettek. — Kemény, Verő és társai vállalkozó cég, a kik a siklós-trinitási ut építésből kifolyólag 17.000 frt pótkövetelési igényvel léptek föl, elutasították, mert az általuk fölhozott okok meggyőzték a bizottságot, hogy az egész követelésük csak fiktív. — Kantz Adolf dr. mohácsi ügy-

véd felebbezése a multkori hivatalos dorgatorium ellen fölterjesztetik a belügyminiszterhez. — Romeisz Ferenc plébánosnak a misealapítványok pótdójának leírása iránti kérvénye teljesítettik. — Egy rakás utadó leltára és 38 kivételes nősülési engedélyért való kérvénynek pártolólág történt elintézése után az ülés 11 kor véget ért. Legközelebbi ülés április 13-án lesz.

— **(Anyakönyvvezetői kinevezés.)** A belügyminiszter Somogyvármegye mikéi anyakönyvi kerületébe Abels hauser András községi elöljárót helyettes anyakönyvvezetővé kinevezte s őt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta. A belügyminiszter továbbá a kaposvárvideki anyakönyvi kerületet megszüntette és az ezen kerületbe beosztott községek közül Kapos-Füred és Szent-Jakab községeket a kaposvári. Sántos községet a szent-balácsi és Zselicz-Szent-Pál községet a simonfai anyakönyvi kerülethez csatolta. Szent-Gáloskér községet a magyaratádi anyakönyvi kerületből a mernyeibe, Pamuk községet az öreglaki kerületből a somogyváribá, Kis-Berény községet a buzsáki kerületből a lengyeltóiba, Táská községet a tót-szent páli kerületből a buzsákiba, Fonyód pusztát a bolgári kerületből a szőlős-györökibe, végül Tolvaj községet a bábonyi kerületből a tabiba csatolta át.

— **(Jogtudományi vizsgálat.)** Lakner Géza, joggyakornok a pécsi kir. törvényszéknél, úgy Lukács Károly, mágoesi adótiszt, a püspöki jogakadémia jog és allamtudományi kara előtt a jogtudományi vizsgálatot, Csánk Dezső végzett joghallgató pedig a kolozsvári egyetemen az első szigorlatot sikeresen kiállotta.

— **(Baleset.)** Porgesz Béla, a Baranyai Hitelbank szorgalmas titkára, szintén résztvett az izr. nőegylet által szombaton rendezett táncestélyen és ott tánc közben ellöketvén, oly szerencsétlenül esett el, hogy lábát kifecamította. Az orvosok nem konstalták nyomban a bajt, a tánc folytatását is megengedték, de fájdalmai nagyobbodtak, miért is haza távozott. Reggel észrevette, hogy lába erősen megdagadt, orvosért küldött, ki nyomban sinek közé helyezte a lábat és a szegény fiatal ember most vagy 3 hétig nyomhatja majd az ágyat, elmélkedve a tánc kellemes és kellemetlen oldalairól.

— **(Megszűnt csőd.)** A pécsi kir. törvényszék, mint csődbíróság, a Blau Lipót, mohácsi lakos, ellen 1890. évi szeptember 15 én nyitott csődöt, a csődvagyon felosztása miatt, megszüntette.

— **(Sajtópör.)** A „mohácsi görögkeleti hitközség baja“ címén mohácsi levelezőnk nyomán közöltük a mohácsi görög-keleti hitközség alapítványai kezelése körül felmerült zavarok leírását. Mint egyik fővárosi lapnak mohácsi tudósítója értesül, e közleményért Stajevics János, volt orsz. képviselő, az alapítványok kezelője, sajtópert indit.

— **(Márczius tizenötödiki vacsora.)** Sebők Gyula, a „Korona“ vendéglő derék vendéglőse, március 15 én este 8 órakor társas vacsorát rendez. Egy teríték ára egy korona lesz.

— **(Halálozás.)** Stibi József, másodéves tanítójelölt, életének 17 dik évében az éjjel elhunyt. Temetése holoap (szerdán) délután 4 órakor lesz a petrezselyem-utc a 17. számú házból a budai külvárosi temetőbe. Az engesztelő szentmisét f. hó 11 én reggel 8 órakor tartják érte a lyceumi templomban.

— **(A közegészségügyi bizottság ülése.)** Baranyamegye közegészségügyi bizottsága ma délelőtt 9 órakor tartotta ülését a vármegyei házában, melyen Hölbling Miksa dr. elnöke alatt jelen voltak: Mendl Lajos dr. megyei főorvos, Rüll János dr. mohácsi kórházigazgató, Rameshoffer Sándor dr., Trixler Rudolf dr. járásorvosok, Hinka László, Serly Sándor, Margittay Péter, Szilágyi György és Csathó György. Az ülés egyetlen tárgya volt a mohácsi harmadik gyógyszerár engedélyezésének ügye, melynek elnyerése iránt kérvényeztek: Antalócy Kázmér, Kadis Ernő, Eöry István, Krebs Ödön és Auber Lajos okleveles gyógyszerészek. Tudvalevőleg a vármegye közgyűlése már egyszer elutasította a kérelmet, amit a belügyminiszter — úgy látszik, onnét szorítják a dolgot — azzal nem hagyott jóvá, hogy kérdezzék meg magát Mohács községet, vajjon olyan veszedelmes volna-e ott a harmadik gyógyszerár felállítás, hogy miatta a már meglevő kettőnek — tönkre kellene menni? Mohács nagyközség eleget tett a miniszter kívánatának s kijelentette, hogy igenis, tönkre kell menniök a már meglevőknek, ha egy új patikus a nyakukra jön. A belügyminiszter ezzel nem elégedett meg, hanem statisztikát kívánt be a két meglevő mohácsi gyógyszerár jövedelméről. A járási főszolgabíró beszerezte ezt is, melyből kitűnik, hogy az egyik gyógyszerárnak évenként 5600 frt, a másiknak 8300 frt a bruttó jövedelme. Csak ez kellett a belügyminiszternek; rögtön utnak menesztették a legfrissebb „meghagyaték“-ot, hogy most már a vármegye újólág vegye érdemleges megfontolás alá a kérvényeket. A fennálló gyakorlat értelmében az első szó a vármegye közegészségügyi bizottságát illeti, ez aztán Mendl Lajos dr. előadó javaslatára 6 szavazattal 3 ellenében olyformán döntött, hogy „most már kívánatos Mohácsra a harmadik gyógyszerár felállítás.“ Ez a határozat az állandó választmányhoz, majd ismét a jobban informálandó közgyűléshez kerül, a mely április 12-én ki fogja mondani határozatilag, hogy nagyon is szükséges Mohácsra a harmadik gyógyszerár. Midőn aztán a dolgok ennyire fejlődtek, a nagyméltóságú belügyminiszter annak a favoritjának adja az új patikát, a melyeknek éppen akarja. Érdekesnek tartjuk ezzel szemben rá mutatni éppen a szintén ma megtartott közigazgatási bizottsági ülésben fölolvastott főorvosi évi jelentés egy pontjára amely a patikák engedélyezése körül eddig követett eljárást a következő kritikával kíséri: „A gyógyszerészet rendezésére nézve kilátásba helyezett törvény a jelenlegi és semmiképp sem helyeselheto adományozási rendszertelenségnek alaposan véget fog vetni, a melylyel és nem ritkán egy egészen fiatal, alig diplomázott gyógyszerész egy 5000 tól egész 50,000 frtot érő vagyont kap az államtól a

nélkül, hogy ezért a közérdek irányában akár csak a legkisebb viszonzószolgálat is tartoznék. Leghelyesebbnek tartaná a köz igazgatási bizottság — így szól az elfogadott javaslat — ha minden gyógyszerész mester, aki bizonyos évszámu gyakorlatot képes kimutatni, a fennálló törvények és szabályok betartása mellett bárhol is nyithasson gyógyszerteret, vagy pedig azon esetre, ha a gyógyszerterak adományozása továbbra is a kormány által történne: azon gyógyszerész, aki ily gyógyszerter megnyitási engedélyt kap, ezért egy, az eladási árnak megfelelő összeget tartozzék fizetni, amely az illető törvényhatóság közegészségi viszonyainak emelésére volna fordítandó.

— **(Csaló triumvirátus.)** Három csavargó, ország-világot bejárt veszedelmes csaló facér péklegényből álló bandára vezet te tegnap este a véletlen a rendőrséget. A színházban ugyanis Csizmadia Katalin nevű leány zsebéből elveszett az aprópénze, valami harminckét krajcár. A leány mikor a dolgot észrevette, rögtön szólt a karzaton posztoló rendőrnek, gyanuját fejezvé ki, hogy a mellette álló fiatal ember vette ki a pénzt a zsebéből. A rendőr a fiatal embert azonnal felszólította, hogy kövesse és a színház zárt folyosójára vezetvén, jelentést tett az esetről a színházban épen jelenvolt Trixler Aladár ügyeletes rendőrbiztosnak. A rendőrbiztos a zárt folyosóban kikutatván a gyanuba vett legényt, zsebeiben egy keztyűt talált, melyben vagy hat darab réz karika és köves gyűrű volt, meg egy csomó, annak rendje módja szerint felbélyegzett nyugta, melylyel hamisított nevű ékszerészek kezesskednek a gyűrűk — valódiságáért. A rendőrbiztos azonnal a városházára ment a léprekerült csalóval s ott a leánytól ellopott pénzt is megtalálta nála. A zsebmetsző tolvaj a cipőjébe rejtette el a lopott pénzt s onnan hullott az ki, mikor a cipőjét levettették vele, hogy a kikutatás egész legyen. Az elfogott legény erre bevallotta, hogy ő Zacharadnyik András, miskolci illetőségű péksegéd, a ki Budapestről jött Pécsre munkát keresni és itt a pékszállóban lakik már egy hét óta. A nála talált hamis gyűrűk és nyugtákra vonatkozólag azt vallotta, hogy azokból itt Pécsen nem adott el egyet sem, csak Budapesten próbált szerencsét egypárral s így szerzett annyi pénzt, hogy Pécsre lejöhetett. Hogy büntérsai lennének, azt tagadta. A rendőrbiztos azonban rendőröket küldött a pékszállóba s ott kitűnt, hogy még két facér péklegény van ott, a kik szintén Budapestről jöttek. Őket is csakhamar a rendőrségre kísérték s csakugyan az elfogott csaló társai voltak. Az egyik Ertner Dénes, kálmán-csai, a másik Boros Lajos, újdombóvári. A három jómadár Miskolcon, mikor hely nélkül maradtak, felmentek Budapestre. Ott vettek valamelyik bazarban réz gyűrűket; hamisítottak melléjük ékszerészekről kiállított számlákat, melyek szerint egy egy „arany” gyűrű 10—12 frtot ért s esténként a lebujokban ily módon könnyen becsaphatták a hiszékeny embereket, 2—3 frtért eladván nekik a 10—12 frtos „arany” gyűrűket. Mikor Budapesten vagy feltucatot eladtak, akkor jöttek Pécsre, hol egy hete tartózkodnak. Itt

csak két gyűrűt bírtak még eladni, de a mellett a hamis kártyázást is űzték, miről a náluk talált megjegyzett kártya tanuskodik. Hogy egy hét óta rejtőzöbödtek a rendőrség előtt, annak oka az, hogy minden rendőrbiztos elöl megugrottak és a pékszálló félrehelyeire húzódtak, mikor a rendőrök a szállóban megjelentek. Most aztán a véletlen a rendőrség kezében adta őket, hol Trixler Aladár rendőrbiztos ügyessége folytán a csalás, okmányhamisítás, lopás és hamis kártyázás vétsége bizonyult rájuk s most már átlesznek adva a kir. ügyészségnek.

— **(Más helyett verték meg.)**

Tegnap este kilenc órakor egy megrémült és meglehetősen dagadt képű ember állított be a rendőrséghez. Ott előadta, hogy ő Durmann Manó, rajzoló a Hoffmann-féle butorüzletben és lakik a siklósi utca 42. szám alatti házban. Tegnap este csendesen ballagott hazafelé, mikor egy utcasarokról elébe ugrott egy nő és egy férfi és minden ok nélkül rátámadván, vagy kétszer jól arcní ütötték és jól megdöngözték, míg ki birt a kezeik közül szabadulni. Akkor aztán elfutottak, mielőtt még felismerhette volna őket. A furcsa eset folytán rendőrségünk megindította a nyomozást s bár a tetteseket még nem bírta felfedezni, de annyi már is kitűnt, hogy a megvert rajzoló sajnálatos tévedés áldozata. Ugyanis szintén a siklósi-utcán lakik egy vállalkozó, a kihez a megvert ember csaknem a csalódásig hasonlít; ennek valami összezürdülése volt munkásaival, a kiket nem volt hajlandó kifizetni s azok azt ígérték neki, hogy elverik. Hat ezt az ígértet akarta tegnap este az az egypár cseléd beváltani; lestek a kiszemelt áldozatra s az est sötétjében a hozzá nagyon hasonló ártatlan rajzoló vitte eléjük a sorsa: s ezt verték meg helyette. Hogy kik voltak, most erre kíváncsi az ártatlanul elvert ember, a ki majd a bíróságnál keres elégtételt, ha a tettesek kézrekerülnek.

— **(Razzia.)** Az éjjel ismét razzia tartott rendőrségünk, hogy a hely- és foglalkozás nélküli csavargókat buvóhelyeiken kézrekerítse és lehetőleg megtisztítsa tőlük a várost. S bár a razzia mostanában napi, illetve éjszakai renden vannak, mégis jutott az éjjeli razzia négy csavargó, kiket kézrekerített a rendőrség. Mind a négy minden foglalkozás nélkül tartózkodott napok óta a városban, a lebujokban kártyázva és így szerezve meg a napi élelemre szükséges pénzt. Most egyelőre lecsukták őket s vagy egy heti fogság után ki fogják őket toloncolni a város határából.

— **(Közdok Baranyában.)** A pénzügyigazgató jelentése szerint f. évi február hóban egyenes adók címén a vármegye területén befolyt 174.844 frt 73 kr, a múlt év hason időszakában 157.887 frt 92 kr, tehát a befizetési eredmény az idén 16.956 frt 81 krral kedvezőbb. A f. évi január és február havában összesen befolyt 258.596 frt 92 kr, míg a múlt év hason időszakában 252.833 frt 07 kr, tehát a végeredmény is 5.763 frt 85 krral kedvezőbb.

— **(Március tizenötödike Barcsan.)** A barcsi olvasóköz, mint lapunkat

onnét értesítik, március idusát a nagy naphoz méltóan fogja úgy, mint eddig, az idén is megünnepelni. A kör e végből március 15-én saját helyiségeiben diszgyűlést tart, melyre már diszes meghívóit szétküldötte. A nap fényes megünnepelésére még következő programot állítottak össze: 1. Hymnus, éneklí a dalárda. 2. Talpra magyar, szavalja Gruber György. 3. Az eszmék harca, beszéd tartja Begedy István esperes. 4. Március 15., felolvassa Králl Károly. 5. Szózat, éneklí a dalárda. Az ünnepély után bankett lesz, melyre már eddig is 100-nál többben jelentkeztek.

— **(Jegyzőség.)** esetleg egy megbízható, szorgalmas, jegyzői és anyakönyvi ügyekben jártas jegyzői irnok alkalmazást nyer O l a s z y Gábor, baranya-szalántai körjegyzőnél. Kellőleg felszerelt pályázatok hozzá küldendők.

— **(Kivándorlás Szlavóniába.)** A mohácsi járáshoz tartozó Liptód, Maráza, Kis-Nyárad és Babarcz német ajku szorgalmas népe, követve a szomszéd községek példáját, Szlavóniába vándorol, a hol jobb hazát vél találhatni. A lakosság potom áron bocsátja áruba ingatlanait. A hangya szorgalmu sváb nép, melyet a fillokszerá teljesen tönkre tett, annyira koldussá van téve, hogy vagyona nap-nap után kerül dobra. Nem ritka eset, hogy arverések alkalmával öt-tíz forintot is lehet házat venni.

— **(Baranyamegye közegészségügye.)** a lefolyt február hóban valamivel kedvezőbbnek jelezhető, — mondja a főorvos havi jelentésében — mint az előző hónapé. Difteritisz 17 községben fordult elő 37 betegedési és 10 halálozási esettel, hasi hagymáz volt 17, vörheny 7, hólyagos-himlő 8, kanyaró 27, trachoma 1 esetben. Megvizsgáltak egészségügyi tekintetben 34 iskolát, 3 óvodát, 5 piacot, 8 vágóhidat, 12 mészárszéket, 9 korcsmát, 6 pékműhelyt és 12 szikvizgyárat. A mohácsi „László” kórházban február hó folyamán összesen 39 beteg ápoltatott. — A főorvos évi jelentése hangsúlyozza, hogy nagyon is kívánatos volna Pécsen egy rendszeres állami baba képezde föllállítása, melyben a tanítás a magyar és németen kívül, horvát nyelven is történjék.

— **(Kétszázötven éves sas.)** Régi dolog az, hogy a sasok nagyon hosszú életet élnek, ha nem jutnak puszkacsovère; de még a sasok között is öreg legény lehetett az a hatalmas keselyű, a melyet — mint eszéki levelezőnk jelenti — Bellye környékén lőttek a napokban. A hatalmas madár nyakán egy acélkarika volt, amelybe 1646. és egy elmosódott nemesi címer van bevésvé. Kétszázötven esztendőnél öregebb volt tehát az öreg sas, a melyet a zágrábi múzeumnak ajándékoztak.

— **(Közgyűlés.)** A barcsi ipartestület e hó 7-én tartotta hivatalos helyiségében évi rendes közgyűlést a tisztikar szokásos megválasztásával, mely következőkép alakult meg. Elnök: Pudás József, alelnök: Kresz Ede, pénztáros Baumann László, jegyző Heilpern Lázár. Előljárók: Oberitter Adolf, Krausz József, Vivik Sándor, Reich Ignác, Weisz Jakab, Szabó József, Zunó István, Farkas Sándor, Szemán István, Krausz Manó.

Elavult arany ezüst tárgyak, mindenemű régi pénzek, órák és más régiségek készpénzéért beváltatnak a legmagasabb áron **Schönwald Imre** cégnél Pécs, Király-utca Hattyu-épület.

Törvényszék.

§ Bányaszerencsétlenség. A Dunagőzhajózási Társaságnak Szabolcsbányán levő „Ferenc József” nevű aknájában bányaszerencsétlenség történt a múlt év végén. Az üzemben levő egyik aknarészben ott dolgozott **Gross Tivadar** vájár és **Szluga Alajos** csillér: egy nagy kő felrobbantásához dinamitot használtak. Az aknában összegyülemlött bányalég azonban felrobbant és **Szluga Alajos** csillér súlyos égési sebeket szenvedett. A bányamunkálat felügyeletével megbízott **Gross Tivadar** vájár ugyanis a szabály ellenére használta a dinamitot, a mi pedig tilos a szabályok értelmében. Társát a robbantáskor elküldte vagy 30 méternyi távolságra, ő maga pedig csak 4 méter távolságban állt meg. A bányalég azonban éppen a távolabbi részen robbant fel s így sebesítette meg **Szlugát**, míg **Gross** sértetlen maradt. Gondatlanságból okozott súlyos testi-sértés vétsége miatt helyezte ezért vád alá **Gross Tivadart** a pécsi kir. törvényszék: a tegnapi tartották meg ellene a végtárgyalást, melyen a társaságot **Sztraka Lajos** bányagondnok képviselte: aki szerint **Gross Tivadar** már 24 év óta munkása a bányának: s éppen ez év elején léptették volna elő, ha ez az eset közbe nem jön. Vádlott különben közös megegyezéssel végezte a robbantást a sértettel együtt: s a mellett előzetesen is gondoskodott társáról, elküldvén őt távol a robbantás színhelyétől. E mellett is sok enyhítő körülményt derített ki még a végtárgyalás a vádlott javára: s ezek alapján csak 10 frt fő és 5 frt mellékpénzbüntetésre ítélte a bíróság a vádlottat, aki az ítéletbe belenyugodott: s így az jogerőssé vált.

§ Az asszony miatt. **Kun Sándor**, Drávapalkonya melletti Sutyorice-pusztán lakó házasságban elvált a feleségétől és közös háztartásba lépett **Soós Julcsa Nagy** Lajosnéval, aki e miatt elhagyta az urát. **Soós Julcsa** sőgőre, **Nagy József**, ezen szerfelett feldühösödve, elment **Kunékhoz**, de nem találván őket otthon, hogy haragját kielégítse, összetörte **Soós Julcsa** varrógépét. Mikor **Kun** hazaért a tudomást vett a dologról, lekapt a fegyverét a szögről és utána ment **Nagy Józsefnek**. Az országúton találkozott rá s ott felszólította, hogy kövesse a bíróhoz. S mikor **Nagy** nem ment, rászólt:

— Leveszlek az inadról, koma, ha nem jössz!

Nagy ekkor sem ment és **Kun** be is váltotta fenyegetését. Rálőtt **Nagyra**, akit a combjában oly jól elterfált, hogy az hatvan-négy napig gyógyuló sebesülést szenvedett. Súlyos testisértés büntetéseért vonták e miatt kérdőre a tegnapi végtárgyaláson **Kun Sándort**, akit **Toldi Béla** dr. védett s elítélték egyévi börtönre. Az elítélt és védője megfélebbítették az ítéletet, de megfélebbítette azt súlyosbítás végett a kir. ügyész is.

§ Köszl János bűnügye. A június 30-iki katasztrófa ügyéből kifolyólag **Köszl János** ellenében a vádindítványt most tette át a törvényszékhez a királyi ügyész. A végtárgyalás most már előrelátható a jövő április hó elején lesz megtartható a szenzációs ügyben.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése márc. hó 9-én.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Folytatták a kultusz-tárca költségvetésének tárgyalását. A népiszkolák tételénél felszólalt **Mócsy Antal** a tanítói oklevélnek az érettségivel való egyenlő értéket kíván. A fizetésjavításért, az államsegélyért nem kellene lebilincselni a felekezetek lelkiismeretét.

Mezei Mór a közoktatást állami kötelességnek tartja, miért is kívánja az államosítást.

Jurics Miklós a tanítói nyugdíjalapról tart fejtegetést.

Polónyi Géza kijelenti, hogy a közoktatásügy államosítása alapja az egységes magyar államnak. Kívánja a tanítói fizetések följavítását, továbbá, hogy a miniszter tiltsa el a felekezeti tanítóknak kántorságra, harangozásra stb. való kényszerítését. A római és görög katolikusok autonómiaja sürögősen volna szervezendő képviselői alapon s kapcsolatosan rendezendő volna a többi felekezetek autonómiaja is. A miniszternek akarnia kell, de később, mert most nagyon izgatottak a kedélyek. Igéretei különben is csak afféle vakulj magyar-féle ígéretek. Nem fogadja el a tételt.

Péchy Tamás és **Schreiber Frigyes** felszólalásai után

Wlassich Gyula, vallás- és közoktatásügyi miniszter védekezik az ellen, hogy ő mindent akar.

A tételt elfogadják.

A gazdasági ismétlő iskolák tételénél **Óváry Ferenc** üdvözlöi a miniszter ujitását.

A múzeum tételénél **Zichy Jenő** gróf a nemzeti múzeum kibővítését és rendezését kívánja.

Wlassich Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter kijelenti, hogy mindeddig ez csakis a pénzügyek állapota miatt szenvedett halasztást.

Ülés végén **Városczy Gyula** bejelenti, hogy az osztálysorsjáték bérleti szerződését a budapesti takarékpénztár és az országos szállogkölesző intézet kötötte, amelynek elnöke **Tolnay Lajos**, igazgatói **Benke Gyula**, **Egyedi Arthur**, jogtanácsosa **Neumann Armin**, valamennyien orsz. képviselők, a kikre nézve ez által összeférhetlenségi eset állott elő, mert vállalatuk az állammal kerültek szerződéses viszonyba.

Kiadatik az összeférhetlenségi bizottságnak.

TÁVIRATOK

— **Érik a háború.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Egy lépéssel ismét előbbre jutott a háború ügye; azzal t. i., hogy Görögország felszólította Törökországot, hogy a csapatok összpontosításával

a görög határon hagyjon föl s már összevont csapatait vonja vissza. Diplomáciai körökben Görögország eme föllépését a hadüzenet előzményének tekintik.

Görögország válaszáat a nagyhatalmak jegyzékére ma délután adják át az Athenben székelő követeknek.

A Kréta előtt horgonyzó tenger-nagyok batalmaktól sürögősen 600 embert kívánnak, mert különben képtelenek Kréta szigetén a rendet fentartani.

A nemzetközi hajóraj parancsnokai kijelentették, hogy újabb negyven hadihajóra lesz szükség, hogy hozzáfoghassanak Kréta és Görögország blokádjához.

Afrikában Törökország védő intézkedéseket tesz. A tripoliszi török csapatokat Bengaszi és Derna kaszárnyaiban koncentrálták a végből, hogy bármely európai hatalom katonáinak partraszállását megakadályozzák. Az arab beduin törzseknek 20.000 darab fegyvert osztottak szét, hogy szükség esetén a török rendes csapatokat támogassák.

Athénben az aggodalom óriási a bekövetkezendő események miatt.

— **Frigyes főherceg Baranyában.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Frigyes főherceg ma baranyai birtokára utazott.

— **Négy halálítélet.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A budapesti királyi tábla helybenhagyta a négy mesterutcai rablógyilkos halálos ítéleteit.

— **Morzsányi ellenjelöltje.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az Erzsébetvárosban a függetlenségi Madary Gábort jelölték Morzsányival szemben.

— **Ujabb Morzsányiak.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A „Magyar Esti Lap” tegnapi közleménye szerint az osztálysorsjáték bérbeadása körül szintén merültek föl a Morzsányiéhoz hasonló proviziós üzletek. A közlemény szerint **Neumann Armin** orsz. képviselőnek 150 ezer frt ütötte volna a markát, sőt a budapesti központi takarékpénztár igazgatóságának képviselő tagjai is kisebb-nagyobb összegig való részesedéssel érdekeltek, ezek: **Benke Gyula**, **Egyedi Arthur**, **Tolnay Lajos**. A „Budapesti Hírlap” mai számában **Tolnay** és **Neumann** képviselők nyilatkoznak s valótlannak rágalomnak nyilvánítják a „Magyar Esti Lap” híreszteléseit.

— **Szent István ereklyéje.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A raguzai (Dalmácia) Domokos-rend Szent István ereklyéit átengedte Császka György kalocsai érseknek, melyek ekként visszajutnak a magyar földre.

— **A budapesti érseki helynök halála.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) **Cselka Nándor**, címzetes püspök, érseki helynök, tegnap délután 2 órakor meghalt a budapesti papnevelő intézetben lévő lakásán. Hatvanhárom éves volt.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiauvó.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkaig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenállók, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Férfi és gyermek ruhák, felöltők.

Jó minőség, elegáns szabás

Olcsó árak!

ZENTLER-féle

cs. k. szab. udvari férfi- és gyermek-ruha gyári raktár

Pécsett, király-utca.

7925. sz.
t. k. 1896.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a dárdai takarékpénztár végrehajthatónak Varga József, Török János és Laboda Judit laskói lakosok végrehajtást szenvedők ellen 200 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbírósa területén levő, Laskó községben fekvő, a laskói 657. sz. tjkvben felvett legelő és nádlás illetőségéből özv. Tar Jánosné Laboda Juditot B. 10. a. illető részére 123 frt, — ugyanezen tjkvben felvett legelő és nádlásból Varga Józsefet illető részére 123 frt, — a laskói 48 sz. tjkvben A I. 1—8 rdz. 1/4 telekből Török Jánost illető részére 408 frt és a laskói 487. sz. tjkvben felvett 1521. hrz. sz. ingatlanok Török Jánost illető részére 236 forint 50 krajczárban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi márczius hó 26. napján d. e. 10 órakor Laskó község előjáróságánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 12 frt 30 kr, 12 frt 30 kr, 40 frt 80 kr, 23 frt 65 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságnál 1896. évi október hó 25. napján.

Maurer Frigyes
kir. albiró.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palaez az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.

Eddig fölülmulthatatlan!
Maager Vilmos
féle
valódi tisztított

DORSCH MÁJOLAJ
(törvényesen védett csomagolásban)
MAAGER VILMOSTÓL

BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárjában.

Pécsett kapható: Sipőcz István, Zsiga László gyógyszerárjában; Reeh Vilmos, Spitzer fia kereskedésében.

Főraktár és főelárúsítás az osztrák-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS, BÉCS,
III/3. Heumarkt 3.

Utánzatok hatóságilag nyomoztatnak.

Ház eladó.

Pécsett, Ferencziek-utca és Gyár-utca sarkán

egy emeletes ház

előnyös feltételek mellett eladó. Bővebbet lapunk kiadóhivatalában.

Hely szűke miatt

egy teljes fényképészeti berendezés

olcsón, előnyös feltételek mellett eladó.
Hol! Megmondja a kiadóhivatal.

Ismert okok kényszeritenek áruink készletét

a bevásárlási áron alul is

eladni, mely körülményre a midőn a n. é. közönség figyelmét ezennel felhívjuk, kiemelendőnek tartjuk, hogy

női ruhakelmék, selyemárúk,
szőnyegek, női kész felöltők,
nap és esernyőkből nagy rak-
tárunk van.

Tisztelettel

Klein Testvérek.